

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg kunne forstå på ministeren, at sikring af praktik- og lærepladser altså ikke var noget, der nu var stavnsbundet af et forlig – sådan at forstå, at man ikke kunne foretage sig noget i 1982–83. Det var jeg meget glad for at høre, for jeg er nok lidt mere skeptisk med hensyn til, om det kommer af sig selv. Det var rart at få det præciseret.

Ministeren henviser til, at der er andre beskæftigelsesundersøgelser end den, jeg har omtalt fra Odense. Naturligvis er der det. Ministeren siger, at halvdelen af alle, der har været i et jobtilbud for langtidsledige, har fået varig beskæftigelse. Det er godt. Det synes jeg er godt. Jeg mener bare ikke, man kan sige, at det er, fordi de har været i jobtilbud. Det aner vi ikke noget om. Vi kan ikke fore bevis for på nogen som helst måde, at det er, fordi de har været i et jobtilbud. De kunne jo have fået den varige beskæftigelse alligevel. Men lad nu bare det ligge.

Ministeren fortsætter med at sige: ja men hvad er alternativet, når I ikke vil være med til dette her? Jeg må gøre ministeren opmærksom på, at da jeg sagde, vi var imod dette forslag, præciserede jeg, at det var fremrykningen, vi var imod. Som jobtilbudsordningen har virket for langtidsledige hidtil, nemlig at de, 9 måneder før de mister dagpengene, kommer ud og får et jobtilbud, har jeg ikke noget principielt imod den. Selv om vi godt vil have fremrykningen afskaffet, ønsker vi altså at bibeholde den gamle ordning. Det vil jeg godt gøre ministeren opmærksom på. At det forholder sig sådan, fremgår af ministerens svar – og mit eget også for øvrigt – til hr. Enggaard. Det er det ene, vi vil gøre.

Det andet, vi vil gøre, er, at vi vil arbejde videre med at afskaffe overarbejdet. Det håber jeg sandelig også er noget, ministeren gerne vil arbejde videre med på – hvis han ellers kan komme til at høre, hvad man siger.

I øvrigt vil vi lade være med at lægge så stramme rammer for amter og kommuner, at de ikke kan bygge daginstitutioner, at de ikke kan bygge plejehjem, at de ikke kan udvide servicesektoren. Vi ved, at der mangler folk i åndssvagesektoren; vi ved, at der mangler folk i sundhedssektoren. Der er masser af områder, vi kan tage op. Når jeg tager præcis plejesektoren op, er det ikke tilfældigt, så er det, fordi den typiske langtidsledige er en ung kvinde, det ved vi, og

det er typiske områder, hvor de gerne vil ind og blive uddannet og have de job.

Jeg skal da takke for, at jobskabelsesordningen ikke er helt og holdent solgt. Jeg håber, vi andre – selv om vi ikke har nogen indflydelse på forligene – måske kan få lidt indflydelse på disse ting, for jeg mener, det var den eneste form for nytænkning, der har været i noget af det, der er kommet på beskæftigelsesområdet i de seneste mange år. Og uden nytænkning kommer vi ikke ud af den situation, vi er i. Derfor bør der åbnes muligheder for produktionskollektiver, for kommunal produktion, og hvad ved jeg.

Kurt Hansen (VS):

I mit sidste indlæg trak jeg frem, at den ændring i forbindelse med sanktionsmulighederne, der er lagt op til ved at lave en sammenkobling med rådighedsbegrebet i arbejdsløshedslovens § 62 og så det at sige nej til et jobtilbud, alt i alt vil betyde nogle retsløse tilstande for de arbejdsløse. Dette forsøger ministeren nu at modgå ved at sige, at der sker ingen ændring i reglerne. Det, jeg er interesseret i at få afdækket og klargjort, er: hvordan kommer sammenkoblingen af rådighedsbegrebet og det at sige nej til et jobtilbud til at virke? Ministeren siger, der ikke er nogen ændring af reglerne, men der er lagt op til en ændring af praksis. Ministeren har klart i et svar til mig, som han har bekræftet over for udvalget, sagt, at man kan forvente, at der er flere, der vil miste dagpengereetten som følge af et afslag på et jobtilbud. Det fremgår direkte. Der er tale om en ændret praksis, for ministeren har ikke eksempler på, at nogen af de 12.000, der har sagt nej til dato, har fået frataget deres dagpenge.

Hvorfor kan vi ikke sige, at det er den administration af ordningen, der hele tiden har været gældende, der fortsat skal gælde, hvis der ikke er lagt op til en ændring af administrationen?

Vi har hele tiden forsøgt at få ministeren til at sige, at han ville sikre en administration af den nye jobtilbudsordning præcis på samme facon, som den gamle ordning blev administreret efter, men det kan vi desværre ikke få ministeren til at sige. Hvis vi bare kunne få det ud af ministeren, at der ikke ville være ændret praksis, så ville de arbejdsløse være